

KAPITAŁ LUDZKI
 NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

 Projekt współfinansowany przez
 Unię Europejską w ramach
 Europejskiego Funduszu
 Społecznego

UNIA EUROPEJSKA
 EUROPEJSKI
 FUNDUSZ SPOŁECZNY

Nazwa przedmiotu		Kod ECTS	
Historia filmu polskiego (od epoki pionierów do Szkoły Polskiej)		8.0.13930	
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot			
Zakład Polonistyki Stosowanej			
Studia			
wydział	kierunek	poziom	pierwszego stopnia
Wydział Filologiczny	Wiedza o teatrze	forma	stacjonarne
		moduł	organizacja i animacja działalności teatralnej
		specjalnościowy	
		specjalizacja	wszystkie
Nazwisko osoby prowadzącej (osób prowadzących)			
dr Maria Szoska; dr hab. Krzysztof Kornacki, profesor uczelni; dr hab. Paweł Sitkiewicz, profesor uczelni; dr Piotr Kurpiewski; dr Grażyna Świętochowska			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin		Liczba punktów ECTS	
Formy zajęć		2	
Wykład		Semestr 2:	
Sposób realizacji zajęć		30 godzin - uczestniczenie w zajęciach;	
zajęcia w sali dydaktycznej		20 godzin - przygotowanie do zajęć;	
Liczba godzin		10 godzin - przygotowanie do kolokwium i samo kolokwium.	
Wykład: 30 godz.		Razem: 50 godzin = 2 ECTS.	
Termin realizacji przedmiotu			
2023/2024 letni			
Status przedmiotu		Język wykładowy	
obowiązkowy		polski	
Metody dydaktyczne		Forma i sposób zaliczenia oraz podstawowe kryteria oceny lub wymagania egzaminacyjne	
<ul style="list-style-type: none"> - Analiza filmów z dyskusją. Analiza opracowań historycznych i teoretycznych - Wykład konwersatoryjny - Wykład z prezentacją multimedialną 		Sposób zaliczenia	
		Zaliczenie na ocenę	
		Formy zaliczenia	
		kolokwium	
		Podstawowe kryteria oceny	
		Student otrzymuje zaliczenie na ocenę w sem. 2 na podstawie: aktywnego udziału w wykładzie konwersatoryjnym (30%) kolokwium ustnego lub pisemnego (70%), obejmującego następujące aspekty: a) odpowiedź na 3 pytania odnoszące się do problematyki podejmowanej w trakcie semestru (zob. „Treści programowe”); b) znajomość lektur obowiązujących w danym semestrze (zob. „Wykaz literatury”), odnoszących się do problematyki podejmowanej na wykładzie.	
Sposób weryfikacji założonych efektów uczenia się			

zakładany efekt uczenia się	analiza filmów z dyskusją	analiza opracowań historycznych i teoretycznych	kolokwium
Wiedza			
K_W06		+	+
Umiejętności			
K_U01	+	+	+
K_U03	+	+	+
Kompetencje społeczne			
K_K05	+	+	

Określenie przedmiotów wprowadzających wraz z wymogami wstępnymi**A. Wymagania formalne**

Brak.

B. Wymagania wstępne

Student powinien mieć podstawową wiedzę na temat języka filmu.

Cele kształcenia

Student zdobywa wiedzę na temat najważniejszych zjawisk estetycznych z historii kina polskiego, głównie fabularnego, a także (w mniejszym wymiarze) kina dokumentalnego. Poszczególne nurty, kierunki i autorzy osadzeni zostaną w społeczno-kulturowym oraz politycznym kontekście.

Treści programowe

Problematyka wykładu:

Początki kina polskiego (1896 – 1918). Nieme kino lat 20. Kino polskie lat 30. W kierunku sztuki – awangarda filmowa II RP. Polskie kino po II wojnie światowej (1944–1949). Socrealizm w natarciu. Poetyka i funkcje kina socrealistycznego (1950–1956). Polska szkoła filmowa: Wajda, Munk, nurt plebejski (Kutz, Różewicz), nurt egzystencjalno-psychologiczny (Has, Kawalerowicz). „Czarna seria” w dokumencie i czarny realizm w fabule. Kino okresu małej stabilizacji. Roman Polański i Jerzy Skolimowski. Młode kino przełomu lat 60. i 70. („trzecie kino”). Twórczość Witolda Leszczyńskiego, Krzysztofa Zanussiego, Grzegorza Królikiewicza. Kino tradycji kultury przełomu lat 60. i 70. Kino śląskie Kazimierza Kutza. Kino Tadeusza Konwickiego.

Wykaz literatury

Każdorazowo na początku semestru prowadzący weryfikuje bądź ustala zestaw lektur wymaganych do zaliczenia przedmiotu.

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu):**A.1. Wykorzystywana podczas zajęć**

Semestr 2

- T. Lubelski, Historia kina polskiego. Twórcy, filmy, konteksty, Katowice 2009;
- M. Haltof, Kino polskie, Gdańsk 2005; Encyklopedia kultury polskiej XX wieku. Film, kinematografia, pod red. E. Zajicka, Warszawa 1994;
- Historia filmu polskiego, 6 tomów (obejmuje lata 1895 – 1972);
- M. Hendrykowska, Kronika kinematografii polskiej 1895 – 1997, Poznań 1999;
- A. Madej, Mitologie i konwencje. O polskim kinie fabularnym dwudziestolecia międzywojennego, Kraków 1994;
- N. Gross, Film żydowski w Polsce, Kraków 2002;
- A. Helman, Kino-władza-publiczność. Kinematografia polska w latach 1944–1949, Bielsko-Biała 2002;
- T. Lubelski, Strategie autorskie w polskim kinie fabularnym lat 1945–1961, Kraków 2000;
- Sto lat kina polskiego. Kino okresu Wielkiego Niemowy, pod red. G. Grabowskiej, Warszawa 2008;
- M. Giżycki, Awangarda wobec kina. Film w kręgu polskiej awangardy artystycznej dwudziestolecia międzywojennego, Warszawa 1996, s. 17–26;
- Analizy i interpretacje. Film polski, Katowice 1984;
- „Szkoła polska” – powroty, pod red. E. Nurczyńskiej-Fidelskiej i B. Stolarskiej, Łódź 1998;
- Autorzy kina polskiego, pod red. G. Stachówny i J. Wojnickiej, Kraków 2004 [i 2 następne tomy].

A.2. Studiowana samodzielnie przez studenta

- T. Lubelski, Historia kina polskiego. Twórcy, filmy, konteksty, Katowice 2009

B. Literatura uzupełniająca

- Uchwała Sekretariatu KC PZPR z czerwca 1960 roku oraz M. Jankun-Dopartowa, Formy przestraszone ogniem i zapachem krwi, [w:] Człowiek z ekranu. Z antropologii postaci filmowej, pod red. M. Jankun-Dopartowej i M. Przyłipiaka, Kraków 1996, s. 27–61;
- A. Szpulak, Kino wśród mitów: o filmach śląskich Kazimierza Kutza, Gniezno 2004;
- M. Jankun-Dopartowa, Fałszywa inicjacja bohatera, [w:] Człowiek z ekranu. Z antropologii postaci filmowej, pod red. M. Jankun-Dopartowej i M. Przyłipiaka, Kraków 1996;
- Michałek, Jak powstawał Człowiek z żelaza, „Kwartalnik Filmowy” 1995/1996, nr 15/16;

- K. Kornacki, Naga władza. Polskie kino erotyczne (schyłkowego PRL-u), „Studia Filmoznawcze” 2008, nr 29;
- M. Przylipiak, J. Szyłak, Po zburzeniu muru, [w:] tychże, Kino najnowsze, Kraków 1999;
- Ł. Kłuskiewicz, Generacja Nicponi. Gdzie są buntownicy, „Kino” 2006, nr 4;
- K. Kornacki, Narracja dzieckiem podszyta. Uwagi o młodym kinie polskim, „Panoptikum” 2006, nr 5.

Kierunkowe efekty uczenia się

K_W06
K_U01, K_U03
K_K05

Wiedza

K_W06

Student:

- zna i rozpoznaje najważniejsze filmy z tego okresu polskiego; fabularne, ale także dokumentalne; ma podstawową wiedzę o ich twórcach (K_W06);
- zna podstawowe trendy i nurty z historii kinematografii oraz główne zjawiska z zakresu kultury filmowej (K_W06);
- rozumie i opisuje wzajemne związki między kinem polskim a teatrem (K_W06);
- zna najważniejsze teksty z dziedziny polskiej krytyki filmowej wyznaczonego okresu (K_W06).

Umiejętności

K_U01, K_U03

Student:

- potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać i selekcjonować informacje z wykorzystaniem źródeł mówionych i pisanych z zakresu historii filmu polskiego (K_U01);
- potrafi rozpoznać różne formy dzieł filmowych i dobrać właściwe metody i narzędzia ich analizy i interpretacji (K_U03).

Kompetencje społeczne (postawy)

K_K05

Student:

- jest przygotowany do wykorzystywania posiadanej wiedzy z zakresu wiedzy o teatrze, dramacie i innych sztukach do rozwiązywania problemów poznawczych (K_K05).

Kontakt

maria.szoska@ug.edu.pl